

Otče odpusť jim, neboť nevědí, co činí. Vojenský expert Štefec okomentoval Pražský hrad a snahy sehnat osm set tisíc kusů munice pro Ukrajinu

- editor007 | 27. března 2024

ČESKO: Musím zmínit také diplomatické peripetie, které kroky Petra Pavla, ale i české vlády ČR přinášejí... válka na Ukrajině skončí (nejen) podle mého názoru brzy, a to vítězstvím Ruska, píše ve svém článku vojenský expert Jaroslav Štefec.

Hodně dlouhý, ale nesmírně závažný text z pera vojenského experta Trikolory plk. v.v. Ing. Jaroslava Štefce, CSc. Navíc určitě platí, že na rozdíl od Petra Fialy, Jany Černochové, ale i Petra Pavla, Jaroslav Štefec, ví, o čem mluví,“ okomentoval a zároveň sdílel na sociální síti facebook úvahu [Jaroslava Štefce](#) Petr Štěpánek: „Přemýšlím nad geniálním plánem syntetické reinkarnace TGM, sedící aktuálně na staroslavném Pražském hradu, sehnat „z mimoevropských zemí“ osm set tisíc kusů munice ráže sto pětadesát milimetrů, které Ukrajina nutně potřebuje na zabíjení Rusů. Nevím sice, jak tomu říkají v EU, ale česká mediální scéna už to hrdě nazvala „českou iniciativou“. No budiž. Už se k tomu prý připojilo několik zemí, dokonce i takové, které jinak podporují Rusko. Ale ví vůbec Petr Pavel, do čeho se pouští? Není to tak jednoduché, jak to média líčí.

Nejprve musí vyžebrot potřebné peníze. Nějakých 35 až 50 miliard korun, podle toho, kolik pohlí nezbytná korupce. Zadarmo totiž ani kuře nehrabe, časy jsou zlé, cena munice 155 mm letí nahoru raketovým tempem, a Petr není Volodymyr. Ostatně ani tomu už se ty peníze nehrnou tak, jak byl zvyklý. Takže začaly problémy. Do svatého nadšení nejvyššího velitele české pidiarmádičky, že všechny potřebné peníze už jsou takřikajíc pod střechou, musel dokonce hodit vidle druhý Petr, současný pán Strakovky Fiala.

Jeho poradce Pojar mu totiž vysvětlil, že ani zdaleka nejde o všechny peníze, ale jen o necelou třetinu potřebné sumy, jejíž podstatná část je navíc zatím pouze přislíbená. A že kdyby „spojenci“ vzali Pavlova slova vážně, mohlo by se stát, že další peníze už nepřijdou a my bychom museli zaplatit zbytek munice takzvaně „ze svého“. Česká vláda by na to peníze samozřejmě sehnala, třeba snížením důchodů a stažením peněz ze školství, ale proč dráždit už tak dost našťavané dezoláty a chcimíry, že? Ale vraťme se k Pavlovu projektu.

Dalším problémem je doprava a uskladnění získané munice. Osm set tisíc kusů „stopětadesátek“ není legrace. Jen k dopravě samotných granátů v obalech bude třeba najmout a zaplatit zhruba tři tisícovky standardních námořních kontejnerů. Další dvě tisícovky speciálních kontejnerů budou třeba pro dopravu nábojek a prachových náplní. I ty bude třeba zaplatit, a to podstatně dráž. Munice je prostě speciální komodita. A když už si to ČR ve snaze zavděčit se co nejvíce USA a EU ústy pana Pavla a našich médií vzala tak zvaně „na hrb“, bude to zřejmě muset organizovat diplomaticky, obchodně, finančně i logisticky.

Je pravda, že pan prezident je bývalý generál, ale z mnoha důvodů jsem si prakticky jist, že vůbec netuší, jak se něco takového na mezinárodní úrovni organizuje. Rád bych věřil, že nehodlá v ČR vytvořit obří sklad, v němž bude tato munice uložena před tím, než začne její slavnostní distribuce na Ukrajinu. Pro představu, jedná se objemově o prakticky desetiletou produkci munice ráže 155 mm

všech českých zbrojovek, patřících STV Group a dalším výrobcům, která by ukrajinské armádě vydržela na 120 až 160 dnů. A zpravodajské služby Ruské federace se za poslední dva roky zlepšovaly geometrickou řadou.

Pokud by v podobném „velkoskladu“ došlo k problému (což vůbec není nepravděpodobné – podle pana Fialy jsme už totiž ve válce, a to bez ohledu na Ústavu a zákony ČR), Vrbětice by proti tomu byly pouhá dětská prskavka. Osm set tisíc granátů ráže 155 mm představuje při průměrné hmotnosti náplně kolem devíti kilogramů zhruba sedm a půl tisíce tun trhavin. Převáděno na používaný jaderný ekvivalent se jedná o 7,5 kilotuny TNT. Pro představu, výbuch v bejrútském přístavu z roku 2020, při němž zemřelo 207 lidí a na který se můžete podívat i na YouTube, měl ekvivalent přibližně 1,12 kilotuny TNT.

Vůbec největší katastrofa, spojená s explozí munice, k níž došlo v roce 1917 v USA a označovaná jako největší výbuch, způsobený člověkem v předjaderné éře, odpovídala přibližně ekvivalentu 3,5 kilotuny TNT. Vyžádala si přes 2000 obětí a totálně zničila přístav a velkou část města Halifax.

Rád bych věřil, že nikoho z našich politických géniů průměrnosti podobná myšlenka nenapadne. Když však sleduji kroky, které podnikají jak na mezinárodním poli, tak doma, v ČR, vůbec by mě to nepřekvapilo. Paní Černochová, hrající si na ministryni obrany, by pro podobný projekt určitě s chutí nabídla nejen sklady ve Vrběticích, ale i ty u Týniště nad Orlicí a u Staré Boleslavi. O ty ostatní prostory, daleko vhodnější, česká armáda už přišla. Tedy pokud by se například STV Group neuvolila umožnit uskladnění části této munice v některém z jejich skladů, původně samozřejmě vojenských, dostatečně vzdálených od civilizace. Například u Nového města pod Smrkem.

Musím zmínit také diplomatické peripetie, které kroky Petra Pavla, ale i české vlády ČR přinášejí. Válka na Ukrajině skončí (nejen) podle mého názoru brzy, a to vítězstvím Ruska. Ať už si pod tím představuje každý, co chce. Zbytek Ukrajiny se po oddělení území, vojensky nebo diplomaticky získaných Ruskou federací a možná i dalšími státy, stane pouhým bezvýznamným flekem na mapě, zadluženým možná na celé století. Bez přístupu k Černému moři, jemuž ze zahraničí dosazovaným politickým představitelům nebude patřit na jeho území doslova a do písmene vůbec nic.

Až se bude jednat o novém poválečném uspořádání Evropy a ekonomických a politických zájmech jednotlivých států, my u toho nebudeme. Prostě proto, že jako ČR (nikoliv český stát, neboť státem už de facto nejsme) nemáme definovány žádné vlastní politické ani ekonomické zájmy. Nemáme také ani politiky, schopné takové zájmy definovat a hájit, ani diplomaty, schopné je vyjednat.

A co je nejhorší, servilním jednáním, které předvádějí naši politici, jsme jako země už nyní ztratili nejen úctu našich partnerů v EU a spojenců v NATO, ale, a to je podstatné, mají pro nás jen posměch a pohrdání i naši aktuální nepřátelé, nadeklarování nám spojencem našim nejvyšším. Ruská federace a Čína, které jak naše vláda, tak Tchajwanci v Senátu už také pomalu vyhlásili válku, z nás mají jen srandu.

Když to dobře dopadne, skončí tahle válka mírem a ne totální devastací Evropy. Jediné, co nám, Čechům, po ní zbude, budou obří dluhy, které naše vláda ve jménu nutnosti porazit Rusko dělá a z nichž nám naši „spojenci“ podle letitých zkušeností neodpustí ani haléř. Zbude nám také nevypověditelná smlouva s USA o „pobytu vojsk“, smlouvy na miliardové nákupy výzbroje, vyráběné americkými a Američany vlastněnými zbrojařskými firmami, zdevastovaná ekonomika a nezvladatelné sociální problémy. A téměř absolutní ekonomická závislost na Německu a politická na USA.

Je smutné, že se český prezident podílí na vytváření této verze naší budoucnosti. Možnost ji změnit jsme bohužel definitivně prohráli 9. října 2021. Jakákoliv nová vláda už bude nucena se smířit s

novou realitou. Ale abych nekončil úplně pesimisticky. Díky soukromým zbrojovkám, STV Group, CSG, ale i polostátní Explosia a.s. a dalším došlo v naší zemi k reinkarnaci poměrně unikátních výrobních, které ne každý umí. Pokud po skončení války tyto společnosti, které jsou v současné době na vzestupu, nabírají lidi a berou si na to obrovské úvěry nezkrachují, budeme tady mít alespoň nějakou výrobu.

Automobilky, které dosud držely českou ekonomiku, se od nás budou stahovat z důvodu vysokých cen energií, nedostupnosti surovin a sociálních problémů. Zbrojařina vyžaduje kvalifikované pracovníky a dobré inženýry. Zbrojní výroba může podržet ekonomiku a představovat pobídku pro racionalizaci a zkvalitnění školství. Zkušenost s touto válkou může přinést i jiný pohled politiků na výchovu mladých lidí k obraně vlastní země. Ale to bychom od nich možná chtěli až moc.

Jak už jsem psal v úvodu, přemýšlím nad plánem prezidenta Pavla, jehož jednání z racionálního hlediska postrádá logiku. Možná je tou logikou úvaha o ČR jako o budoucím zbrojním centru minimálně východní části EU. Má to dokonce historické konsekvence – země Koruny české přece bývaly zbrojnicí nejen Rakouské, a později i Rakousko-Uherské monarchie. I samostatná ČSR se po vzniku v roce 1918 velmi rychle vypracovala na předního výrobce a vývozce dělostřeleckých a ručních zbraní (za zmínku určitě stojí minimálně lehký kulomet BREN, vzniklý ve spolupráci brněnské zbrojovky a zbrojovky v britském Enfieldu), později i lehkých a středních tanků a letadel.

Nerado se o tom mluví a píše, ale i jako Das Protektorat Böhmen und Mähren byly české země významným dodavatelem kvalitních zbraní pro německou nacistickou armádu. Zbrojní výzkum, vývoj a výroba po druhé světové válce nejprve v ČSR a později i v ČSSR rovněž vynesly českému zbrojnímu průmyslu významné úspěchy a dobré jméno po celém světě. A to nemluvím o faktu, že zbraně, dodané tehdejší ČSR, pomohly koncem 40. let zachránit Izrael, bojující o přežití s arabskými muslimy, vyzbrojenými pro změnu Velkou Británií.

Možná právě tohle je jádrem úvah, které vedly českého prezidenta ke krokům, které bych jinak od hlavy malé a bezvýznamné země, navíc bez vlastní zahraniční politiky, kterou bezesporu ČR je, určitě nečekal. Možná, a to se pouštím na pole čirých spekulací, se pan prezident rozvzpomněl na znění vojenské přísahy věrnosti ČR a rozhodl se zbavit munice ráže 155 mm i významnou část neevropských zemí, aby tak zachránil české zbrojaře a vytvořil jim podmínky pro expanzi po skončení války. S evropskými zeměmi si starosti nemusí dělat – stejně jako my se odzbrojujeme a zbavujeme munice dobrovolně a sami.

Jediným, ale zato zásadním problémem, s nímž se v tomto případě bude muset poprat, je fakt, že evropský ocelářský průmysl se propadá meziročně o desítky procent. Spousta firem končí s výrobou kvalitních ocelí, potřebných pro výrobu zbraní. Včetně britské firmy Liberty Steel, bývalé Nové huti a později Acelor Mittal v Ostravě, která jde do krachu. Spolu s cenami energií a vysokými náklady na vstupní suroviny to může prezidentův geniální plán zásadně narušit. Co s tím hodlá Petr Pavel dělat v případě, že je moje konspirační teorie správná, to opravdu netuším.

Budu tedy raději předpokládat, že se mýlím. Že český prezident skutečně jen plní zadání, které dostal z Tržiště 15 (pozn. adresa velvyslanectví USA) stejně, jako ho dostala a plní česká vláda. A třeba mu tím skutečně kryji záda. Budoucnost ukáže," napsal Jaroslav Štefec.

ZDROJ: FB Petr Štěpánek / FB Jaroslav Štefec / PZ